

ÎNCHEIERE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Rusalenco Irina, prin intermediul avocatului Daniliuc Nicolae,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Rusalenco Irina împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova cu privire la radierea înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Rusalenco Irina, prin intermediul avocatului Daniliuc Nicolae și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 septembrie 2017 de respingere a acțiunii,

c o n s t a ț ă

La 27 februarie 2017 Rusalenco Irina, prin intermediul avocatului Daniliuc Nicolae, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Cadastru”, Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău cu privire la radierea înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 23 ianuarie 2017 s-a adresat către Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău cu cerere, prin care a solicitat radierea dreptului de proprietate a lui Fomusov Alexandr din Registrul bunurilor imobile asupra apartamentului XXXXX, solicitarea fiind respinsă.

Menționează reclamanta că, contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a apartamentului XXXXX a fost încheiat la 29 august 1995 între Agenția teritorială Chișinău a Ministerului privatizării și administrării proprietății de stat și mama sa, Fomusova Zoia, iar la 20 septembrie 1995 autentificat notarial și înregistrat la biroul teritorial Chișinău de inventariere tehnică.

Consideră reclamanta că, odată cu înregistrarea contractului de privatizare-cumpărare, transmitere-primire a bunului imobil la organul competent, Fomusova Zoia a devenit unicul proprietar al apartamentului în cauză.

Indică reclamanta că nu este clar din care considerente și în temeiul căror acte, Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău a înregistrat dreptul de proprietate și pe numele lui

Fomusov Alexandr asupra apartamentului XXXXX, deoarece la data înregistrării contractului de privatizare-cumpărare, transmitere-primire al bunului imobil la biroul teritorial Chișinău de inventariere tehnică (20 septembrie 1995), Fomusov Alexandr era decedat (05 august 1995).

Solicită Rusalenco Irina, radierea dreptului de proprietate a lui Fomusov Alexandr asupra apartamentului XXXXX, repararea prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 12 septembrie 2017 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 apelul declarat de către Rusalenco Irina, prin intermediul avocatului Daniliuc Nicolae, a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel, au conchis asupra netemeinicii acțiunii, susținând că potrivit certificatului seria TS nr. 021086 din 19 mai 2010, eliberat de Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău în baza datelor sistemului informațional „Privatizarea locuințelor” al Consiliului mun. Chișinău, la privatizarea apartamentului XXXXX, conform hotărârii nr. 24 din 20 iunie 1995 a Comisiei municipale de privatizare a fondului de locuințe Chișinău, au participat 2 persoane Fomusova Zoia și Fomusov Alexandr. Iar conform art. 11-12 din Legea privatizării fondului locativ nr. 1324 din 10 martie 1993, cetățenii care doresc să cumpere sau să primească cu titlu gratuit locuința în proprietate privată depun cereri scrise la organele abilitate, care sunt obligate ca, în termen de două luni de la data înregistrării cererii, să stabilească, prin intermediul comisiilor de privatizare a fondului de locuințe, costul locuinței și să adopte hotărârea respectivă. Comisia decide pozitiv privatizarea locuinței în condițiile inițiale la momentul depunerii cererii și în cazul când unul din membrii familiei a decedat în decursul examinării documentelor prezentate la comisie. Contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată se încheie cu unul dintre soți cu acordul scris al tuturor membrilor adulți care locuiesc împreună (inclusiv al celor care sunt plecați temporar). Prin urmare înregistrarea dreptului de proprietate a fost efectuată legal.

La 25 ianuarie 2018, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, Rusalenco Irina, prin intermediul avocatului Daniliuc Nicolae, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 și hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 12 septembrie 2017 și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

În susținerea recursului s-a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe susținând că, instanțele de judecată nu au luat în considerație că contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a apartamentului în litigiu a fost încheiat doar între Fomusova Zoia și Agenția teritorială Chișinău a Ministerului privatizării și administrării proprietății de stat, iar Fomusov Alexandr la momentul încheierii contractului era decedat.

La 14 februarie 2018 în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de către Rusalenco Irina, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră că recursul declarat de către Rusalenco Irina este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Rusalenco Irina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs sunt similare celor indicate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, în privința cărora s-au expus instanțele ierarhic inferioare. Astfel, acestea se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanțele de fond și de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârilor recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță

sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Rusalenco Irina, prin intermediul avocatului Daniliuc Nicolae, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Rusalenco Irina, prin intermediul avocatului Daniliuc Nicolae, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță